

[Ministeren for offentlige arbejder.]

der er om et par ændringsforslag, fra udvalgets side samlet slutter op om og gennemfører lovforslaget. Det siger jeg tak for.

Helga Pedersen: Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger i anledning af de synspunkter, der er gjort gældende. Det ærede medlem hr. Aage Fogh besværede sig lidt over, at jeg havde besværet mig over, at der ikke havde været tilstrækkelig tid til rådighed i udvalget. Det, jeg refererede til med hensyn til den manglende tid, var nu alene det spørgsmål, som den højtærede minister var inde på her til slut, nemlig de overvejelser, vi på forskellige tidspunkter har haft i udvalget om, hvorvidt det overhovedet var forsvarligt at gennemføre lovgivningen i indeværende folketingsår. På flere tidspunkter var der egentlig en overvejende stemning for at vente, men netop fordi vi anså lovforslaget for så vigtigt, søgte vi at komme igennem, men det kan ikke nægtes, at arbejdet var presserende og besværligt.

Jeg var glad for det ærede medlem hr. Aage Foghs bemærkning om, hvorvidt taksationskommissionens formand rettelig burde være dommer. Jeg kan godt sige, at for mit vedkommende er det ikke noget spørgsmål om, hvorvidt det vil være noget, der henhører under den pågældende dommers embedsomsråde. Det er vel i virkeligheden et spørgsmål om betaling, og jeg er ikke helt klar over, hvordan det i givet fald skulle ordnes, men det er i hvert fald ikke det, der er afgørende for mig. Det afgørende for mig er at få en ordening, der er rigtig og rimelig, og jeg mener altså stadig, at det ville være det bedste at få en dommer som formand i taksationskommissionen, men jeg noterede, at den højtærede minister for offentlige arbejder ikke er enig med mig i dette synspunkt.

Den højtærede minister henviste i øvrigt i anledning af mine kritiske bemærkninger til, at lovforslaget jo arbejdede med den ordening, der havde været gældende i ca. 50 år, og at kommissionen var gået ind for dette. Jeg ved ikke, hvor megen betydning jeg kan tillægge det. Det kommer an på, hvilken sammensætning man giver den pågældende kommission, og det er vel det, der er grunden til, at i hvert fald en del af med-

lemmerne er gået ind for en fortsættelse af ordningen. De andre har måske ikke haft styrke til at komme med ændringsforslag i så henseende. Man havde jo indtryk af, at arbejdet i den kommission til tider heller ikke var helt nemt.

Hvad angår antallet af klager, der er fremkommet til ministeriet for offentlige arbejder over hidtidige ekspropriationer, har den højtærede minister allerede anført en mulig grund til, at der ikke er kommet mange klager frem til ministeriet. Det blev anført i udvalget fra flere sider, at der var mange klager fremme, det blev anført af deputationen, som jeg nævnte før, og det blev også anført af et enkelt medlem. Men antal eller ikke antal, så ved vi, at når vi er i denne sal i dag for at diskutere ordningen, er det, fordi den hidtidige ordening trænger til en forbedring.

Den højtærede ministers betragtninger over, hvad der er lovkontorets opgave, skal jeg i og for sig ikke indlade mig nærmere i diskussion om. Jeg finder ikke, at den højtærede minister har ret i sit synspunkt, og jeg tror heller ikke, at det vil vinde flertal i tinget her.

Må jeg lige gøre opmærksom på en enkelt ting vedrørende afstemningen. Jeg har fået det indtryk med hensyn til vort ændringsforslag om de ledende landinspektører, at socialistisk folkeparti støtter os i det spørgsmål, og at vi ligeledes kan forvente støtte fra de uafhængige. Det vil altså sige, at vi i denne sag er meget nær ved at kunne vinde flertal for det synspunkt, vi har gjort gældende, hvis da ellers samtlige medlemmer var til stede her i salen, hvad jeg ikke er sikker på de er.

Hvad angår vort forslag i det hele taget, ved jeg, at i hvert fald i hjertet har jeg den højtærede justitsminister med mig; så skulle den højtærede minister komme i vanskeligheder, vil jeg da gerne sørge for, at ministeren bliver kaldt til telefonen, når spørgsmålet virkelig skal afgøres.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Idet jeg naturligvis ønsker at udtrykke mig med al den forsigtighed, som er noget specielt for mig, vil jeg gerne i anledning af min ærede kollegas, den højtærede minister for offentlige arbejders, bemærkninger om lovkontorets kompetence sige, at jeg tror ikke, at den